Ruhun Senasında Sukut Eden Bir Farksın

— *Yazan Adam* · 01 Aralık 2011

Ey hüzün
halimde fevksin
Ne kadar nida etsem de,
sükûtumla bütünsün

Neden
içimde feyizsin,
tefekkürümde bir ülfetsin,
elhak muvazenemsin

Aşk
suhuletinde iffetsin,
edebin senasında serinsin,
bahtın bahsinde badesin

Terennüm
ettiğim yudumlar,
gözlerden boşalan yaşlar
henüz geçmediğini söyler

Nasıl bir
sevdadır bu ey yarab
Her deminde sen varsın,
ilkbahar misali nazsın

Aşk
ferahlığında davamsın,
ruhun adımlarında var olan aşksın

Umman için serapsın,
umudun kavlinde farksın,
sen biçare gönlün sağanısın

Kim dönerse,
kalbin derinliğinden eğlediğim

mukabelemle hüzünle anılan ramsın

Ruhum
göçebeliğinde mahzun
Kalbim aşkın letafetiyle
şimdilerde hazza doygun

Attığım adımlar
ve sarf ettiğim soluklar
mefkûrem için solgun

Aklım
kifayet etmiyor,
iradem zafiyet içinde çöküyor,
idrak kalbime aşk diyor

Lakin gözlerim
fersiz dizlerim takatsiz sözlerim
edep için kifayetsiz vakit istiyor

Ah ederek
halini her anışımda
Bir âşık misali her yanışımda
gözyaşlarım dinmiyor

Yıllar unutturamadı,
edebin kalbime sürur kattı,
hasretim kat be kat arttı

Hali kuşatan
sevdan neleri hatırlattı, aşk
kalbin sağanağında ölümle arkadaştı

Issız sokaklar
ufkumda seninle arkadaştı, sakin
köşeler düşüncelerime seni anlattı

Ömrün
kalanında bahar şevktir

Vaktin müddetinde
umutlar sürur ilkiyle letafettir

Bahtım senin
sessizliğinde fevkalade gariptir,
aşk kutsiyeti kalbime şereftir

Kime ne anlatsam
elbette ki sancı çekilecektir,
lakin aşkı ancak yaşayan bilecektir

Ömür bitse de,
kalbim inlese de, şayet aşk ruhuma
refakat etmeyince kabrim fakirdir

Yıllara
borçluluğum aşk acısıdır
Hasretin sılasına yolculuğum
hep kalbimde sancıdır

Nihayetinde ne bir kış
ve ne de bir naaş kalacaktır,
insan aşkla bir başkadır

Kim darda koyuyorsa,
kulun halini anlamadan
nara atıyorsa, aşka muhtaçtır

Aşk, kulluk
letafetinde fevkalade farktır
ve tensellik bakımından hayli bir uzaktır

Mustafa CİLASUN